

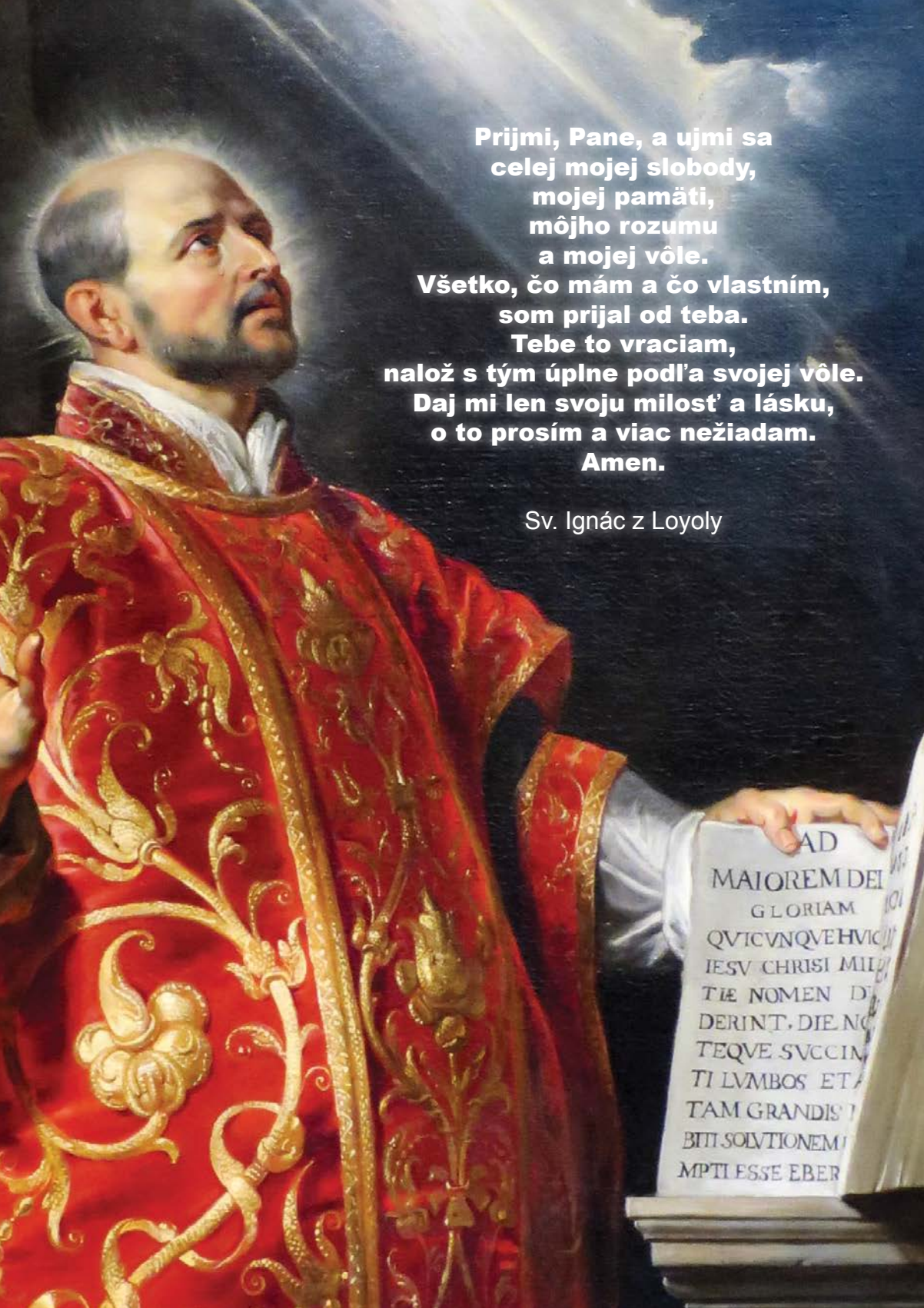

charizma

„Posti sa, aby si pomáhal
iným, ale vždy s úsmevom,“

povzbudzuje Svätý Otec František.

**Prijmi, Pane, a ujmi sa
celej mojej slobody,
mojej pamäti,
môjho rozumu
a mojej vôle.**

**Všetko, čo mám a čo vlastním,
som prijal od teba.**

**Tebe to vraciam,
nalož s tým úplne podľ'a svojej vôle.
Daj mi len svoju milosť a lásku,
o to prosím a viac nežiadam.
Amen.**

Sv. Ignác z Loyoly

AD
MAIOREM DEI
GLORIAM
QVICVNQVEHVIC
IESV CHRISI MIL
TIE NOMEN DI
DERINT, DIE NO
TEQVE SUCCIN
TI LUMBOS ET
TAM GRANDIS
BITI SOLVTIONEM
MPTI ESSE EBER

Páter Dolindo Ruotolo každý večer zjedol polovicu svojej večere a druhú zanesol na ulicu žobrákovi. Mal jednu reverendu a keď ju opral, často ešte mokrú si ju obliekol späť. Raz sa chcel vyspovedať u pátra Pia, ten mu povedal, že ho nemá z čoho spovedať, lebo je blahoslavený. Možno nedokážeme, napriek našej túžbe po svätosti, žiť ako on, možno to od nás Boh ani nechce, každý máme svoju cestu. Prichádza však nová šanca - pôst, stíšenie a hlbšie stretnutie s Pánom. Čas modlitby.

Manžel si raz spomenul na učiteľku nemčiny, ktorú 30 rokov nevidel a netušil, ako sa jej darí. Cítil však, že sa má za ňu krátko pomodliť. O týždeň mu ona telefonovala a poďakovala za modlitbu. Vysvetlila, že ležala v nemocnici s veľkými bolesťami, v zlom stave spôsobenom rakovinou a vtedy mala pocit, že ho vidí, ako sa za ňu modlí. Vďaka Bohu, že vypočul modlitbu. Stav sa jej veľmi zlepšil a hneď si zohnala na neho telefónne číslo, aby mu poďakovala. Boh počíta s každým z nás.

Žijeme v období mnohých zmien, aj v Obnove – vznik CHARIS, Duch Svätý vane a pozýva nás s vierou, nádejou a láskou vstúpiť do nových vecí, každého osobne a začať môžeme práve modlitbou. Ako páter Pio hovoril: „Môžem nespáť, môžem nejesť, nemôžem sa nemodliť.“

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

3 Návšteva v Ríme

5 **Nová etapa**
pre Katolícku charizmatickú obnovu

7 **KEĎ MI UKÁŽEŠ, AKO SA MODLIŠ,**
NAUČIM SA OBJAVOVAŤ
BOHA, PRE KTORÉHO ŽIJEŠ

14 **Uniest' neúspech**

16 **Povedali JeS**

charizma 1/2019

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu,
ročník 11,
marec 2019,
vychádza trikrát do roka

Vydáva:

Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová

Zástupca šéfredaktora: Róbert Lauko

Redaktori: Juraj Pluta, Karolína Búsová, Zuzana Mancovičová

Grafik: Mária Teplanová

Ilustračné foto: PIXABAY

Adresa redakcie:

Katolícka charizmatická obnova

Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

casopis.kcho@gmail.com,

www.kcho.sk/casopis,

telefón: 0907 751 826

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,

Biskupský úrad Nitra, č. 300/2009,

dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Registrácia: MK SR 18.6.2009

EV 3727/09, IČO 37 960 687

Tlač: ULTRA PRINT, s.r.o., Bratislava

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.

IBAN: SK 8702 0000 0000 1800 629557

Vdp. Michal Šrank

SPOLOČENSTVO SPOLOČENSTIEV V TRENČÍNE

Stretnutie spoločenstiev a priateľov Obnovy v Duchu Svätom Nitrianskej diecézy naplnilo Kostol sv. Františka Xaverského v októbri 2018.

Po chválach nasledovala prednáška Michala Šranka, kňaza z Oponíc, na tému Je slasťou byť v Božej blízkosti, priniesla nielen zaujímavý pohľad na modlitbu, ale vyústila do praktickej skúšky tohto typu „pravej modlitby, ktorá vždy vnáša do Božej blízkosti“. Prednášajúci

pripomenul, že platí: „Každý sa modlí tak, ako žije, pretože každý žije tak, ako sa modlí.“

V programe stretnutia nechýbala adorácia, modlitby príhovoru ani odpovede prítomných kňazov na otázky veriacich. Slávnostným ukončením podujatia bola svätá omša, ktorú celebroid vdp. Miroslav Kukla. Povedal: „Aby sa na našich stretnutiach diali znamenia, musíme mať v sebe Božieho Ducha.“ A vyzval všetkých slovami pápeža Františka: „Mali by sme spolupúť s Cirkvou.“

-aj-

Foto: pT

Požehnaný rok na Kyčerke

V minulom roku sa darilo po duchovnej stránke Spoločenstvu svätej rodiny v Čadci na Kyčerke. Dôstojný pán Peter Olás pripravil preň kurz "UČENÍK", ktorého sa zúčastnilo 50 učeníkov. Na jeseň sa prihlásilo a absolvovalo 23 účastníkov „Život v Duchu Svätom“ za spolupráce dôstojného pána Daniela Baleja.

Jozef Kvašňovský,

Foto: autor

Návšteva v Ríme

Koordinátor rady KCHO Mons. Dušan Lukáč s Mons. Petrom Brodekom navštívili 14.-15. decembra centrálu Obnovy v Duchu Svätom v Taliansku, aby sa stretli s národným koordinátorom Mariom Landim a prezidentom RnS Salvatorom Martinezom s cieľom vyjasnenia istých otázok týkajúcich sa novovznikajúcej medzinárodnej služby Charis. Naši zástupcovia boli uistení, že Dikastérium pre laikov, rodinu a život upresňuje, že spomínaný nový orgán bude slúžiť všetkým zložkám Katolíckej charizmatickej obnovy, avšak nebude mať nad nimi riadiacu autoritu: „Každá charizmatická entita zostane taká akou je, v plnom rešpektovaní jej identity a zostane pod jurisdikciou tej cirkevnej autority, od ktorej závisí. Každá však bude môcť pre naplnenie

svojej misie slobodne využiť všetky služby, ktoré bude Charis poskytovať, čo je podstatný cieľ, ktorý si kladie tento nový orgán.“

V ďalšej diskusii mohli poznať precíznu a obetavú prácu pre Obnovu v Taliansku, ktorá má v súčasnosti okolo 1400 spoločenstiev. To si vyžaduje zodpovednú formáciu tak vedúcich ako i všetkých členov spoločenstiev. Bolo možné vidieť nielen vhodnú organizovanosť Obnovy, ale i potrebnú osobnú angažovanosť pri odovzdávaní charizmatickej skúsenosti ďalším ľuďom s evanjelizačnou nadšenosťou zvlášť typickou pre Talianov. Veríme, že obohacujúce podnety z uskutočnenej návštevy budú vhodne využité pre osoh Katolíckej charizmatickej obnovy na Slovensku.

-bp-
foto: archív

Dušan Lukáč, Mario Landi, Salvator Martinez, Peter Brodek

STRETNUTIE VEDÚCICH SPOLOČENSTIEV V HRONSKOM BEŇADIKU

Koncom januára sa zišlo na pracovné stretnutie okolo sto vedúcich a členov spoločenstiev Nitrianskej diecézy v kláštore sv. Benedikta.

S novými okolnosťami, súvisiacimi so vznikom CHARIS – novej, jednotnej, medzinárodnej služby pre KCHO, ktorú vytvoril Svätý Otec, oboznámil prítomných Mons. Peter Brodek. Pripomenul, že CHARIS má byť miestom stretnutia pre všetky prúdy charizmatickej spirituality, pričom sa rešpektuje identita jednotlivých subjektov doteraz uznaných autoritou Cirkvi. Moderátorom CHARISu sa stal Dr. Jean-Luc Moens a cirkevným asistentom Rev. Fr. Raniero Cantalamessa, O.F.M. Cap., ktorí prevezmú svoje funkcie na sviatok Turíc

2019, deň, kedy nadobudne platnosť štatút CHARISu.

Pracovné stretnutie pokračovalo ďalšími informáciami o poriadaní seminárov obnovy v Duchu, o škole chariziem, ako i o priebehu spoločnej modlitby s uplatňovaním chariziem. Vzhľadom na rozvíjajúce sa dielo Katolíckej charizmatickej obnovy sme boli vyzvaní k ďalšiemu obetavému angažovaniu sa pre službu Obnovy, ako nás k tomu pozýva sv. otec František i ako odznelo záverom stretnutia, že „Stálosť a vernosť rodia obdivuhodné Božie diela.“

*-pb-
Foto: pT*

Nová etapa

pre Katolícku charizmatickú obnovu

Drahí priatelia!

Na sviatok Ducha Svätého 2017, počas našich osláv Zlatého jubilea, nám Svätý Otec pripomenul, že "päťdesiat rokov je dobrým okamihom v živote zastaviť sa a uvažovať... a poviem vám: je to moment, keď budeme mať väčšiu silu a necháme za sebou prach času, ktorý sme si mohli hromadiť, vďační za to, čo sme prijali a čelili novému, s dôverou v činnosť Ducha Svätého."

Takže sme teraz v novej etape pre Katolícku charizmatickú obnovu. Ako súčasť toho, Svätý Otec vyjadril túžbu, aby ICCRS a Katolícke Bratstvo pracovali na vytvorení novej služby pre všetky prejavy Katolíckej charizmatickej obnovy. Za týmto účelom Svätý Otec v apríli 2016 menoval Pinoa Scafuroa a Michelle Moran, ktorým pomáhali dvaja tajomníci: Julia Torresová a Oreste Pesare, aby sa táto vízia

stala realitou. Na jubileu bol podpísaný ústavný zákon.

Po Veľkej noci sme poslali všetky sprievodné dokumenty a štatút tohto nového orgánu, ktorý sa nazýva CHARIS, všetkým lídrom na celom svete. Teraz publikujeme dokumenty na našej webovej stránke, pretože chceme rozšíriť komunikáciu o tejto dôležitej novej službe. Chceme, aby sa všetci podelili o túto vzrušujúcu víziu. Teraz je čas "Rozšír priestor svojho stanu... Veď doprava i doľava prerazíš..." (Iz 54, 2-3). Na olympijskom štadióne v júni 2014 Svätý Otec František objasnil, čo od nás očakáva. Okrem iného nás žiadal, aby sme "zdieľali so všetkými v Cirkvi milosť krstu v Duchu Svätom". Našou nádejou je, že služba CHARIS umožní, aby Katolícka Charizmatická Obnova vyrastala a vyvíjala sa a bola pripravená na naše poslanie. Teraz je čas vybudovať užšie

vzťahy a podporiť jednotu v rozmanitosti v rámci charismatickej rodiny na medzinárodnej, národnej a miestnej úrovni.

Nech sme všetci naďalej vedení Duchom Svätým v tejto vzrušujúcej novej etape.

*Michelle Moran
Pino Scafuro, Oreste Pesare, Julia Elena
Torres*

Preklad Robo Lauko z: www.iccrs.org

SLUŽBA CIRKVI VŽDY PRECHÁDZA CESTOU POKORY

Kardinál Kevin Farrell, prefekt Dikasteria pre laikov, rodinu a život, prijal 17. decembra 2018 delegáciu z katolíckej charismatickej obnovy na oficiálnom ceremoniály narodenia CHARIS, jedinečnej služby pre Obnovu. Začína sa nové dobrodružstvo v kontinuite toho, čo bolo a žilo viac ako 50 rokov, najmä s ICCRS a Katolíckym Bratstvom.

Po veľmi povzbudivej reči kardinála Farrella som mal príležitosť povedať pár slov. Poďakoval som všetkým prítomným, najmä Jimovi Murphymu a Gilbertovi Barbosaovi, predsedom ICCRS a katolíckeho bratstva, zdôraznil som dôležitosť pokory. V tomto vianočnom období nám vtelenie Božieho Syna ukazuje cestu, ako nasledovať: „*On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridŕžal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhy, stal sa podobný ľuďom...*“ (Flp 2: 6 -7)

Cirkev nás volá, aby sme milosť krstu v Duchu Svätom stále viac poznali a boli svedkami spoločenstva. Je to nádherné povolanie, pri ktorom by sme nemali zabúdať, že služba Cirkvi vždy prechádza cestou pokory. Podľa vzoru Pána Ježiša byť milí a pokorní, schopní odpovedať na túto výzvu Pána.

*Z prejavu
Jeana-Luca Moensa -
moderátora CHARIS*

Ked' mi ukážeš, ako sa modlíš, naučím sa objavovať Boha, pre ktorého žiješ

Mnoho ľudí sa nás pýta, priamo alebo nepriamo: „Kde je tvoj Boh? Ak existuje, kde ho môžeme nájsť? Kde ho môžeme zažiť?“ Charizmatická obnova je jedným z mnohých Božích spôsobov, ako odpovedať na túto otázku. Je to jedna z jeho milostí, v ktorej môžeme zažiť jeho prítomnosť a aktivitu. Obnova v Duchu Svätom je milosť nielen pre Katolícku cirkev, ale aj pre kresťanov z mnohých iných denominácií. Je duchovným prúdením, ktoré presahuje konfesie. Celosvetovo sa ráta s počtom približne 600 miliónov veriacich, ktorí majú skúsenosť krstu v Duchu Svätom. Nový spôsob chvál a krst v Duchu Svätom alebo tzv. vyliatie Ducha Svätého sú tajomstvom tohto silného rastu.

CHVÁLIŤ PÁNA

Chcel by som sa podeliť o svoju skúsenosť, že „obnova v Duchu Svätom“ potrebuje byť niekedy sama obnovená. V niektorých krajinách charizmatická obnova stagnuje alebo je stále slabšia, pretože „obnova už nie je nová“,

ale stará. Všetko nové zostarne veľmi rýchlo, stráca svoju príťažlivosť, svoju silu, pokiaľ to nie je neustále obnovované. Charizmatická obnova tiež ľahko môže zostarnúť a stratiť svoju silu, ak nebudeme znovu a znovu prosiť Ducha Svätého, aby v nás obnovil milosť, ktoré nám dal na začiatku. Rád by som vám pomohol o trochu viac vyrásť v charizmatickom vyjadrovaní chvály. Mojou skúsenosťou ako misionára na Kiribati bolo, že spoločenstvá, v ktorých chvály boli slabé, nerástli.

Rocková hudba sa rozdeľuje na tzv. „hard rock“ a „soft rock“. Existuje tiež niečo ako „charizmatický - hard“ a „charizmatický - soft“. Keď idete prvýkrát do modlitbového spoločenstva, kde je chválenie silné, môžete sa sami seba pýtať, či to nie je skupina bláznivých ľudí: hlasno spievajú, zdvíhajú ruky, modlia sa v jazykoch, atď. Pred nejakým časom v anglicky hovoriacich krajinách bol zvyk nazývaný „výskok pre Ježiša“. Počas modlitieb chvál modlitbový vedúci vyzval ľudí, aby vyjadrili svoju radosť a lásku k Ježišovi tak, že vyskočia

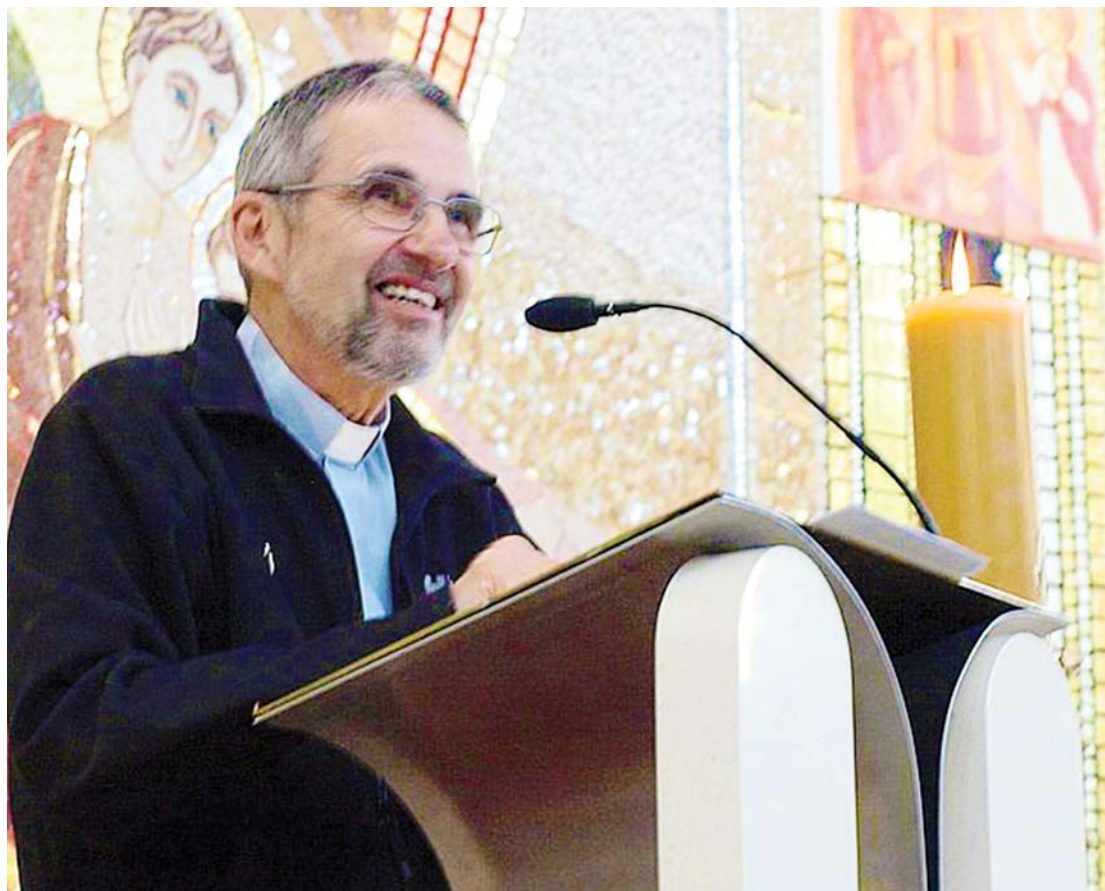
do vzduchu! Môžete to dnes tak urobiť, ak sa vám to páči, ale nebudem vás žiadať to urobiť!

Väčšina modlitbových skupín je skôr „charizmaticky - soft“ alebo „charizmaticky – veľmi jemné“. Nie je na tom nič zlé: vždy je dobré modliť sa akýmkoľvek spôsobom! Ale je to škoda, keď v charizmatických modlitbových skupinách nie je cítiť aspoň niečo z ohňa Turíc. Niekedy sa prvá milosť vytratí a skupiny sa stávajú obyčajnými modlitbovými skupinami, v ktorých ľudia zdieľajú svoje modlitby, jedna modlitba za druhou.

Niektoré prvky našej viery sú rovnako dôležité pre všetkých veriacich na celom svete, ako napríklad chváliť Pána. Boh túži, aby ho všetci učenici chválili. Archanjel Rafael učil Tobiáša: „Dobrorečte Bohu a zveľujte ho pred všetkým, čo žije, za dobrá, ktoré vám preukázal; velebte a ospevujte jeho meno. Ako je správne,

ohlasujte Božie diela všetkým ľuďom a nezbúdate mu vzdávať vďaky. Kráľovo tajomstvo je dobre ukrývať, ale Božie skutky treba zjavovať a oslavovať.“

Ale vyjadrenie chvály môžu byť veľmi rozdielne: benediktínski mnísi chvália Boha v latinčine gregoriánskym spevom. V Afrike som sa raz zúčastnil omše, ktorá trvala 4 hodiny, kde tri rôzne hudobné skupiny a orchestre pomáhali ľuďom k tancu. Bohu nezáleží na tom, akým spôsobom je naša chvála vyjadrená: Len jedna vec je dôležitá, aby vonkajší výraz bol vyjadrením našich srdiec, aby nám Ježiš nemusel povedať to, čo povedal farizejom: „Tento ľud ma uctieva perami, ale ich srdce je ďaleko od mňa“ (Mt 15, 7-8). Charizmatický modlitbový štýl je spôsob a pomoc, ako otvoriť naše srdcia a mysle Bohu. Má nás viesť k obnovenému

vedomiu a uvedomeniu si prítomnosti Boha a činnosti Ducha Svätého.

V Mexiku Sv. Otec František povedal kňazom, rehoľníkom a seminaristom: „Keď mi ukážeš, ako sa modlíš, naučím sa objavovať Boha, pre ktorého žiješ. A keď mi ukážeš, ako žiješ, naučím sa veriť v Boha, ku ktorému sa modlíš. Modliť sa treba učiť, ako sa učíme chodiť, rozprávať či počúvať. Škola modlitby je školou života a škola života je miestom pre školu modlitby.“

Je tu stretnutie charizmatických modlitbových skupín: Máme náš vlastný štýl ako chváliť Boha! Musíme zostať verní milosti Ducha Svätého, ktorú nám dal. Takže, chcel by som s vami zdieľať to, ako sa na Kiribati ľudia naučili charizmatickú modlitbu.

OBNOVA OBNOVY

Kiribati sa nachádza medzi Austráliou a Amerikou, tesne pod rovníkom. S celkovou morskou rozlohou cca 5,2 milióna štvorcových kilometrov je stokrát väčšie ako Slovensko. Ak by sme však vedľa seba uložili všetkých 33 atolov, mala by krajina iba 800 km². Najvyšší „vrch“ je vysoký len 3 m. Abeceda má len 13 písmen. Jedlo je tam veľmi jednoduché: ako menu od pondelka do soboty je ryba a ryža a v nedeľu pre zmenu ryža a ryba... Kto tam žil alebo pozná obyvateľov tohto ostrovného štátu, vie, akí sú to láskavi a priateľskí ľudia. Nikdy som nepočul toľko smiechu ako tam. Nepoznajú biedu, stres a obrovské problémy, ktoré sú bežné v rozvojovom svete, kde sú milióny ľudí nútení žiť v slumoch.

Bol som tam poslaný dva roky po mojom vysvätení, len niekoľko mesiacov po tom, čo som objavil charizmatickú obnovu. Akonáhle som sa naučil hovoriť ich jazykom, založil som dve modlitbové skupiny. Forma modlitby bola veľmi intelektuálna, racionálne chvály: jeden po druhom sa modlil a spolu zdieľali Božie slovo. Skupiny nerástli, pretože modlitbové stretnutia boli únavné, žiadna skutočná radosť alebo entuziazmus.

Potom som musel ísť do Európy na stretnutie. Cestoval som cez Ameriku a strávil som je-

den týždeň v Ann Arbor v Michigane v jednej z prvých charizmatických komunít s názvom „Word of God“. Prišiel som neskoro večer a bolo mi povedané, že ranné chvály budú na druhý deň ráno o siedmej v pivničných priestoroch. Tak som tam šiel skoro ráno a bol som veľmi prekvapený, že to nemá nič spoločné s "rannými chválami" z breviára. Po prvej piesni začali spontánne veľmi hlasno chváliť Boha, všetci hovorili svoje vlastné modlitby, ale všetci spoločne. Takmer kričali. Všetky ruky boli zdvihnuté. Potom ďalšia pieseň a ešte viac chvály. „Charismatici - hard“. Snažil som sa pripojiť, ale musím priznať, že to bolo pre mňa ťažké.

Keď som sa vrátil späť do svojej farnosti, rozhodol som učiť ľudí silnejší druh chvál, než na aký sme boli zvyknutí. Nie kričanie, nie skákanie, ale spoločné spontánnejšie modlenie. Ale ako to urobiť, keď ešte nikto nikdy o tom nepočul a ani to nevidel? V najväčšej dedine, kde doposiaľ nebola žiadna modlitebná skupina, som oznámil kurz, ktorý trval 7 týždňov, konal sa každú nedeľu popoludní. Asi štyridsať mužov a žien prisľúbili, že prídu a absolvujú celý kurz až do konca. Krok za krokom som ich učil chváliť Pána trochu podobne, ako to robili v Ann Arbor, ale nie až tak silno. Cvičili sme sa v tom! Je to OK cvičiť sa chváliť Pána? Nemalo by to byť spontánne? Ak chcete chváliť Boha gregoriánskym spevom, musíte to tiež trénovať!

Zároveň všetci súhlasili, že sa budú denne 15 minút venovať osobnej meditácii. Pre väčšinu sa Božie slovo, z ktorého som im dal na každý deň nejaký text, stávalo čoraz viac živým. S radosťou si medzi sebou vymieňali skúsenosti. Každé poobedňajšie nedeľné stretnutie sa stalo hlbokým a radostným zážitkom. Od vtedy sa charizmatická obnova šírila veľmi rýchlo ako oheň na všetkých ostrovoch Kiribati. Poďme spolu prebrať tie kroky vo chválach podobným spôsobom ako na Abemame.

KROKY V CHVÁLACH

1. ŽALM - OSOBNÉ MODLENÝ - VŠETCI SPOLU

Po prvé, chváľme židovským spôsobom, keď sa všetci spoločne nahlas modlia ten istý žalm, ale každý svojim vlastným rytmom. Je to čudné pre niekoho, kto sa ešte nikdy nemodlil takýmto spôsobom. Dáva to pocit spolupatričnosti: modlíme sa spoločne a zároveň každý veľmi osobne. Hovorím k Bohu iba ja a zároveň som prepojený s ostatnými. Na Kiribati som najskôr oznámil, že sa jedná o cvičenie, že budeme spolu nahlas čítať niekoľko viet. Spočiatku to znelo ako modlitbový chaos a ľudia sa smiali dlho a hlasno. Tak sme to urobili druhý a tretí krát, než si na to zvykli a nakoniec boli schopní sa týmto spôsobom skutočne modliť.

2. OSOBNÁ CHVÁLA – VŠETCI SPOLU

O týždeň neskôr počas stretnutia sme urobili ďalší krok. Namiesto žalmu sme použili vlastné slová chvály. Na tabuľu som napísal niekoľko krátkych viet chvály: Sláva Ti, Pane! Chválim Ťa! Velebím Ťa! Oslavujem Ťa! Vzdávam Ti vďaky! Veľká je sláva tvoja! Pane, Ježišu Kriste! Len Ty si Svätý! Len Ty si Pán! Ježiš! Duch Svätý! Aleluja! Amen! Maranatha!

Potom som ich požiadal, aby si v tichosti vybrali tri z nich. Keď boli všetci pripravení, povedali sme ich všetci spoločne nahlas. „Raz, dva, tri ...“ a znovu sa ľudia smiali. Urobili sme toto cvičenie dva alebo trikrát, kým si zvykli. Potom sme sa snažili modliť týmto spôsobom, ale už nie ako cvičenie, ale ako skutočné chválenie Pána. Tento druh modlitby sa v angličtine nazýva „Word of prayer“ - „Slovo modlitby.“ Na Kiribati to ľudia nazývali „Ribano - kadidlo“ Kadidlová modlitba! „Moja modlitba nech sa vznáša k tebe ako kadidlo a pozdvihnutie mojich rúk ako večerná obeta,“ (Ž 141,2).

3. CHVÁLIŤ TELOM

O týždeň neskôr sme sa naučili, ako chváliť Boha svojím telom, a to najmä našimi rukami. Pamätám si, ako to bolo, keď som absolvoval prvé charizmatické duchovné cvičenia. Ja som sedel vzadu a sledoval som dianie okolo seba. Ľudia sa tam spontánne modlili a spievali nové duchovné piesne, ktoré ma veľmi oslovili. No niektoré veci ma dráždili. Napríklad, istá

mladšia žena sa modlila a spievala so zdvihnutými rukami a zatvorenými očami. „Aké psychické problémy tá musí mať!“ pomyslel som si. Keď sme raz pri obede sedeli oproti sebe, spýtal som sa jej, čo v živote robí. „Som psychoterapeutka v Berlíne,“ odpovedala. Bol to pre mňa šok: „Mám azda problémy ja, kým ona, naopak, je slobodná a uvoľnená?!“

Zdvihnúť ruky je často ľahšie pre ženy. Niektorí muži majú strach, traky by mohli byť slabé, a tak by im padli gate, keby zdvihli ruky hore! Týmto mužom by som odporúčal kúpiť si opasok... Hlavné prikázanie je „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!“ (Mk 12,30) Pretože máme telo, dušu a ducha, sme pozvaní, aby sme vyjadrili našu lásku k Bohu tiež aj našim telom. Telo má svoj vlastný jazyk! Keď podám niekomu ruku, znamená to: „Pozri, nemám žiadnu zbraň. Chcem byť v spojení s tebou!“ Keď niekoho objímame naše telo hovorí: „Prijímam Ťa celého, taký aký si.“ Pred Bohom môžeme vyjadriť to, čo naše srdce chce povedať, keď kľáčime, spojenými rukami, ležaním na dlážke alebo dvíhaním rúk k nebu. V katakombách v Ríme sú obrazy prvých kresťanov, ktorí sa modlili so zdvihnutými rukami. Toto modlitbové gesto sa nazýva „Orant“. „Celý život Ťa chcem velebiť a v tvojom mene dvíhať svoje ruky k modlitbe.“ Žalm 63

Prv než budeme spievať pieseň chvál a zdvíhať naše ruky, chcem sa podeliť o krásny text pápeža Františka. V homílii povedal, že modlitba chvály nás robí plodnými. Sústredil svoju homíliu na Dávida, ktorý z celej sily tancoval pred Pánom a poznamenal: „To bola skutočne modlitba chvály!... Modlitba chvály je kresťanská modlitba pre všetkých! Niekoľko môže povedať „Ale, otče, ja to nedokážem...“ Odpovedám mu: Dokážeš kričať, keď váš tím strelí gól, a nie si schopný spievať na chválu Pánovi? Vyjsť trochu za rámec svojho správania, aby si spieval? Čo mi hovorí Dávid, ako tu tancuje? Keď vstúpil do paláca, dcéra kráľa Saula, Michol mu dohovára a pýta sa ho, či sa nehanbí za to, že tancoval takto pred všetkými, že je

kráľ. Michol Dávidom opovrhovala a zostala zato neplodná celý život! Čo nám tu chce Božie slovo povedať? Že radosť a modlitba chvály nás robia plodnými! Tí, ktorí „sú uzavretí v chladnej formálnej modlitbe, odmeranej, možno skončia ako Michol, v neplodnosti svojej formálnosti.“

4. ŽALM OSOBNE SPIEVANÝ – VŠETCI SPOLU

O týždeň neskôr som učil bratov a sestry na Kiribati spievať spolu jeden žalm, každý svojou melódiou a svojím tempom. Viete si predstaviť, ako mali z toho na začiatku srandu, až si aj na to zvykli...

5. MODLITBA A SPEV V JAZYKOCH

Chýba nám ešte jeden ďalší krok: modlitba v jazykoch. Chcel by som krátko a jednoducho

vysvetliť, čo to je a čo to nie je. Sv. Pavol píše o tom vo svojom prvom liste Korinťanom. Po prvé musíme urobiť rozdiel medzi modlitbou v jazykoch a správou v jazykoch.

A) Dar jazykov: posolstvo od Pána

Ak niekto hovorí jazykmi, nech hovoria dva-ja alebo nanajvýš traja, jeden po druhom, a jeden nech vysvetľuje. Ale ak by nemal kto vysvetľovať, nech mlčí na zhromaždení - 1 Kor 14, 27-28.

Myslím si, že na Slovensku je to veľmi zriedkavé. Videl som to niekoľkokrát vo Francúzsku. Niekto sám niečo hovorí s podivnými zvukmi. To nie je skutočný jazyk, ktorým sa hovorí niekde vo svete. On alebo ona vôbec nerozumie tomu, čo to je, a potom niekto urobí výklad. Mohol by povedať: „Zdá sa, že Pán nám chce týmto povedať, že ...“

Oveľa častejšia je modlitba v jazykoch:

B) Dar jazykov: modlitba k Pánovi

Sv. Pavol to vysvetľuje v 14. kapitole Korint'anom. „Kto hovorí jazykmi, nehovorí ľuďom, ale Bohu... Kto hovorí jazykmi, buduje seba samého... Ak sa modlím darom jazykov, modlí sa môj duch, ale moja myseľ ostáva bez úžitku... Čo teda? Budem sa modliť duchom, budem sa modliť aj myslou. Budem spievať duchom, budem spievať aj myslou,“ (1 Kor 14, 2; 4; 14 – 15).

Keď sa modlím v jazykoch, môj vzťah s Bohom je vyjadrený slovami, slabikami, ktoré nemajú žiaden význam pre mňa. Zrieknem sa ísť pred Boha so svojimi myšlienkami a so svojou myslou. Vyjadrovať bezvýznamné slová je na začiatku veľmi pokorujúca skúsenosť.

Prvý biskup a kardinál, ktorý privítal charismatickú obnovu, bol kardinál Suenens z Belgicka. Počas Druhého vatikánskeho kon-

cilu bol jedným zo štyroch moderátorov. Pápež Pavol VI. mu neskôr zveril sprevádzanie charismatickej obnovy. Tento kardinál vysvetlil, že modlitba v jazykoch nie je ani zázrak a ani psychická porucha. Zázrak by nebol „glossolalia“, ako sa to nazýva v gréčtine, ale „xenoglossia“, keď sa jedná o skutočný jazyk, ktorému modliaci nerozumie. Raz v živote som bol toho svedkom vo Švajčiarsku, keď sa jedno dievča modlilo v jazykoch. Bol tam prítomný aj profesor Hebrejčiny, veľmi ho to dojalo a povedal, že to bola nádherná modlitba v hebrejčine. Niektorí ľudia očakávajú, že modlitba v jazykoch je niečo zázračné, čomu sa nedá odolať. Očakávajú, že Duch Svätý ich bude k tomu nútiť alebo cez nich hovoriť. Nie je to tak, my musíme hovoriť! Máme slobodu hovoriť alebo nehovoriť.

Ale potom príde otázka: Ako to môže byť dar Ducha Svätého, keď vydávam zvuky, ktoré nemajú pre mňa žiaden význam? Každý môže hovoriť „bla bla bla.“ Modlitba v jazykoch je modlitbou iba v prípade, ak moje srdce dokáže použiť tento neracionálny spôsob ako skutočné hovorenie k Bohu.

Predstavte si, že je tu Číňan, ktorý nikdy nepočul o Bohu. My mu dáme prečítať modlitbu „Otče náš“. Bola by to skutočná modlitba? Nie, boli by to pre neho iba slová. Jeho srdce by bolo ďaleko od Boha, veď on ho ešte nepozná! Ale ak sa modlím pred Bohom mojím Otcom a poviem mu:

„Predstupeň k modlitbe v jazykoch a ku spievaniu v jazykoch je gregoriánsky spev. Kyrieéééééé, v tom éééé nie je informácia. Je to moje srdce, ktoré sa „rozospieva“!

AKO SPIEVAŤ BOHU?

Z Výkladu žalmov od svätého biskupa Augustína Ako spievať Bohu?

Nehľadaj slová, akoby si mohol vysloviť niečo, čo by potešilo Boha. Spievaj s jasotom. Čo znamená spievať s jasotom? Tí, čo spievajú v žatve alebo vo vinici, alebo pri nejakej inej usilovnej práci, začnú veselo plesať slovami piesní, ale potom akoby ich naplnila taká radosť, že ju už nemôžu vyjadriť slovami a nechajú slabiky a slová a prechádzajú na zvuky jasotu. Jasot je nejaký zvuk, ktorý prezrádza, že sa v srdci rodí niečo, čo nemožno vysloviť. A komu viac patrí taký jasot ako nevýslovnému Bohu? Veď koho nemôžeš vysloviť, je nevýslovný. A keď ho nemôžeš vysloviť, a mlčať nesmieš, čo iné ti ostáva, iba jasat? Aby sa srdce radovalo bez slov a nesmiernu šírku radosti neobmedzovali slabiky: „Dobre mu spievajte s jasotom.“

Náš vnútorný postoj má byť - povieme Pánovi: „V mojom srdci je veľa vecí, ktorým moja myseľ nerozumie a ktoré nie som schopný vyjadriť slovami. Jednoducho nechám teraz svoje srdce pretekať slovami, ktorým nerozumiem. Prosím, prijmi pieseň môjho srdca ako môj dar

pre Teba.“ Toto je skutočná modlitba, ak nám Duch Svätý pomôže byť týmto spôsobom spojený s Pánom.

OBNOVIŤ MILOŠŤ OBNOVY

Otázkou nie je, či sme v charizmatickej obnove, ale či charizmatická obnova je v nás! Dúfam, že vďaka tejto konferencii nám všetkým Duch Svätý pomôže obnoviť milosť Obnovy! Sv.Ján Maria Vianney, arský farár, povedal: „Sú ľudia, pre ktorých je náboženstvo nudné. Je to preto, lebo nemajú v sebe Ducha Svätého.“ Nie som si istý, či je správne povedať, že nemajú v sebe Ducha Svätého. Možno je skrytý v ich srdciach, ale pretože z nejakého dôvodu, napríklad z nedostatku viery, nie je alebo nemôže byť aktívny. V mnohých ľuďoch je Duch Svätý ako cukor v šálke kávy: ide rovno ku dnu. Ak cukor nerozmiešate lyžičkou, nemá žiaden účinok a káva zostáva horká. Je potrebné, aby bol Duch Svätý podobným spôsobom rozničený v našich srdciach! To je vyjadrenie sv. Pavla v Liste Timotejovi: „Preto ti pripomínam, aby si roznechoval Boží dar, ktorý je v tebe prostredníctvom vkladania mojich rúk.“ (2 Tim 1, 6) Môžeme to urobiť veľmi konkrétnym spôsobom, keď budeme prosieť Boha s vierou, aby vylial lásku Ducha Svätého novým spôsobom do srdca niekoho. „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (Rim 5, 5) Ak je táto modlitba skutočne vypočutá, hovoríme, že je to krst Duchom Svätým. Jedná sa o „tajomstvo“ charizmatickej obnovy, prostredníctvom ktorého tisíce ľudí na celom svete prišli k živému vzťahu s Bohom. Oni zažili „kerygmu“, dobrú zvesť, že Ježiš je živý a že Boh je aktívny v tomto svete. To, čo evanjelium hovorí, už nie je iba niečo čomu veria, že je to pravda, ale už sa to stalo ich skúsenosťou.

*Páter Jozef Heglin, MSC
Časť prednášky z Vigílie Turíc v Nitre*

Uniest' neúspech

Aké je to lákavé byť úspešný. Zvlášť v tejto dobe máme dojem, že človeka si nikto nevšímne, pokiaľ nie je niečím zaujímavý alebo úspešný. Sme takto nastavení našou kultúrou, taký je dnes životný štýl.

Robíme všetko preto, aby sme mali aký – taký úspech. Samozrejme je to prirodzené, ak sa snažíme, ak máme záujem. Veď keď sa do niečoho pustíme, tak preto, aby to dobre dopadlo. Nemusíme byť v pozícii, že chceme zaujať celý svet, že sa chceme nechať obdivovať, ale aj malý úspech poteší a hlavne povzbudí. Naopak, ak sa čosi nedarí, nejde to, tak sa nechávame odradiť. To je prirodzené a ľudské.

Túto ľudskú prirodzenosť vzal na seba Ježiš. Úplne a zo všetkým, čo k nej patrí. Teda aj s pocitmi sklamaní z neúspechu. Niekedy sa nám zdá, že Ježiš je akýsi zbožštený superhrdina. Povieme si – Ale veď Ježiš to, či ono dokázal, lebo on je Ježiš, ale čo my – obyčajní ľudia? Áno, mnohé dokázal, ale dokázal to v tej našej ľudskej prirodzenosti.

Tak isto ako my, aj on prežíval radosť a spokojnosť, keď sa darilo. Poznal aj pocit bolesti a smútku, keď veci nešli tak, ako by mali. Zaujímavé je si všimnúť, že Ježiš, na rozdiel od nás, pri prežití nejakého neúspechu nie je zlomený, znechutený ani odradený.

Ako je možné zvládnuť ľudskú prirodzenosť a nenechať sa neúspechom zraniť?

Všimnime si udalosť, ktorá sa stal, keď Ježiš prichádza do rodného Nazareta. Evanjelistu Lukáš popisuje udalosť, keď Ježiš vyučuje v synagóge. (Lk4, 16-30) Ježiš prišiel medzi svojich rodákov, ľudí, ktorých dobre poznal,

boli mu blízki. Iste mal veľkú túžbu týmto svojim rodným podať evanjelium v plnej sile a milosti. Bol pripravený konať v Božej moci. Na toto pôsobenie doma sa iste dobre pripravil. Aký bol výsledok jeho snaženia v Nazaretskej synagóge? Čo nasledovalo, keď im Ježiš ohlásil evanjelium? Lukáš píše: „*Keď to počuli, všetkých v synagóge zachvátil hnev. Vstali, vyhnali ho z mesta a viedli ho až na zráz vrchu, na ktorom bolo ich mesto postavené, a odtiaľ ho chceli zhodiť.*“

Je to katastrofálny neúspech. Lenže ten vôbec Ježiša nezlomil ani neodradil. V evanjeliu nenájdeme zmienku o tom, že by Ježiš nejako lamentoval, šomral, ľutoval sa alebo sa Bohu sťažoval. Je tam len stručne povedané: „*Ale on prešiel pomedzi nich a odišiel.*“

Celá situácia iste Ježiša mrzela, nebolo mu všetko jedno, nešlo o cynický útek z Nazareta. On precítil bolesť neúspechu celým srdcom, ale nenechal ho prerásť do horkosti. Práve tu si môžeme povedať: „Ale veď to je Ježiš.“ Áno, je, ale s ľudskou prirodzenosťou, s tou, akú máme všetci.

V čom bola sila uniest' neúspech bez následkov?

Na začiatku vystúpenia v synagóge Ježiš prečítal stať z knihy proroka Izaiáša. „*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným.*“ Ohlasovať evanjelium je prorocká služba. Táto služba je spojená aj s neúspechmi. Ani jeden prorok to nemal ľahké. Nie vždy mali proroci zaručený úspech. Neraz stáli v situácii, že pri ohlasovaní Božej vôle zostali nepovšimnutí, odmietnutí,

zosmiešnení alebo prenasledovaní. Je to súčasť ohlasovania evanjelia.

Ježiš ohlasuje evanjelium v pomazaní Duchom: „...lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjeliu...“ Práve toto pomazanie je silou, ako prekonať ľudskú prirodzenosť aj v situácii neúspechu. Pomazanie Duchom Svätým je potrebné nie len preto, aby sme boli úspešní, ale aj preto, aby sme vedeli prijať a uniešť silu

a ľarchu neúspechu. Naša ľudská prirodzenosť je veľmi zraniteľná, preto potrebujeme útechu Ducha Svätého, jeho silu, milosť, aby sme sa nenechali odradiť nezdarom.

Ak sa budeme modliť k Duchu Svätému, nezabudnime ho poprosiť aj o pomazanie vydržať a zniesť neúspech.

Juraj Pluta

„HL'ADAJTE PÁNA JEHO MOC, HL'ADAJTE VŽDY JEHO TVÁR.“ (Ž 105,4)

„HL'ADAJTE BOŽIU TVÁR – HL'ADAJTE OTCOVU TVÁR

A SRDCE VÁM OŽIVNE. V SRDCI MI ZNEJÚ TVOJE SLOVÁ:

„HL'ADAJTE MOJU TVÁR!“ (Ž 27,8)

„NECH ZVEDIA O TOM PONÍŽENÍ A NECH SA POTEŠIA, HL'ADAJTE BOHA A SRDCE VÁM OŽIVNE.“ (Ž 59,33)

JEŽIŠ HOVORÍ: „KTO VIDÍ MŇA, VIDÍ OTCA.“

SME JEDNO. ON JE VO MNE A JA SOM V ŇOM. (Jn 14,9-11)

„A UROBÍM VŠETKO, O ČO BUDETE PROSIŤ V MOJOM MENE, ABY BOL OTEC OSLÁVENÝ V SYNOVI.“ (Jn 14,13)

JEŽIŠ SA ČASTO MODLIL KU SVOJMU OTCOVI. „PROSÍM ZA TÝCH, KTORÝCH SI MI DAL. ONI SÚ VO SVETE.“ (Jn 17,5-12)

Hľadajte Otca

Aj my sme stvorení na obraz Boží, sme jeho deti. Skrze Ježiša. A je náš Otec. Ježiš nás povzbudzuje: „Proste a dostanete.“ (Mt 7, 7) Každý z nás si môže vytvoriť osobný vzťah s Nebeským Otcom. Môžeme sa s ním rozprávať o všetkom, čo nás trápi. Nie ako s niekým cudzím, ale našim Otcom, ktorý nám rozumie. Lebo to už nie sú slová, ale rozprávame k nemu od srdca k srdcu. Láska k Otcovi nás oprávňuje ísť bližšie k nemu. Táto vzájomná láska rúca všetky zábrany, padajú všetky múry. O čokoľvek budeme prosiť s vierou, nesené na krídlach lásky, osobnej úcty voči Otcovi a v Ježišovom mene máme nádej, že nás nielen vypočuje, ale aj pomôže.

Úcta a bázeň voči Otcovi neznamena poníženie, ani otroctvo, ale vyjadruje vzťah medzi dieťaťom a Otcom, ktorého si vážime a riešpek-

tujeme. Ako jeho deti, ktoré ho potrebujú. Nie z povinnosti ale z dobrovoľnosti a lásky, ktorá je slobodná. Nie vynútená autoritou Otca. Nechajte maličkých prichádzať ku mne - vyjadruje bezprostrednosť dieťaťa voči Otcovi. Dieťa sa nebojí svojho otca. Povie mu všetko, čo má na mysli, na srdci, všetko, čo ho trápi... Vie že otec ho chápe, pomôže, poteší, ofúka, osuší slzy, objíme, keď treba. Dieťa odchádza od otca usmiate, lebo našlo, čo očakávalo. Odtiaľ sa bude aj hrať blízko Otca, lebo tam je útočisko a pomoc.

Pohľad na Otca Kráľa uspokojí každé ustráchané srdce. Na Otca - Kráľa je spoľahnutie. Vo svetle viery vidíme jeho tvár, aby sme mohli stáť v prítomnosti Božej.

Vojtech a Zuzana Darnadióvi

Povedali JeS

Spoločenstvo Jedno srdce – JeS vytvárajú každú poslednú nedeľu v mesiaci v kostolíku sv. Urbana v Nitre na Čermáni všetci, ktorí prídu z rôznych spoločenstiev Katolíckej charismatickej obnovy, ale tiež veriaci i neveriaci, pochybujúci i hľadajúci.

Andrea a Peter Teplanoví: Pred dvomi rokmi Svätý Otec František vyzval veriacich, aby vyšli zo svojich bytov na perifériu a vtedy sme viacerí zo spoločenstva Ezechiel spoznali, že je čas vyjsť. Keďže spoločenstvo sa stretá každú nedeľu u nás doma, dohodli sme sa, že jednu nedeľu v mesiaci sa budeme modliť v kostolíku na Čermáni – pre nás „periféria“ Nitry, po súhlase Mons. Petra Brodeka a nášho kňaza Vdp. Dušana Moleka, a pozveme aj spoločenstvá, ktoré z nášho postupne vznikli, každý môže pozvať koho chce, veriaceho, či neveriaceho, hľadajúcich... Chceli sme, aby skúsenosť charismatického spoločenstva zažil každý, koho Boh privedie a ponúkli sme aj modlitbu príhovoru, ktorú mnohí veľmi potrebujú. Pán si začal pozývať aj kňazov a sú nám veľkou oporou. S prvými stretnutiami nám pomohli Vdp. Juraj Pluta, Vdp. Ondrej Kellner, pátri Milan Toman a

šich spoločenstiev, túžiacich slúžiť týmto spôsobom. Keďže v kostolíku vzniklo nové spoločenstvo tvorené všetkými prítomnými, poprosili sme Pána o názov a dvaja ľudia si súčasne otvorili to isté slovo: „A to množstvo veriacich bolo jedno srdce a jedna duša...“ Sk 4,32 A tak vzniklo spoločenstvo Jedno srdce – JeS.

Stretnutie je vždy iné, keďže sa snažíme rozlišovať vanutie Ducha Svätého, ale vždy začíname chválami, vďakami, modlitbou k Panně Márii, vzývaním Ducha Svätého, nasleduje adorácia, čítanie Božieho slova a modlitby príhovoru, chceme, aby aj ľudia, ktorí nikdy nepoznali Obnovu, zažili charismatické spoločenstvo. Deti sa môžu zahrať v pastoračnom centre, je tam aj malé občerstvenie. Stáva sa, že pred kostolom je uviazaný ne jeden psík a majiteľ, pôvodne ho venčiaci, chváli Pána v kostole.

Emil Králik, neskôr aj pátri piaristi a páter Jozef Heglin nás povzbudil k modlitbe príhovoru. Postupne sa pridali aj členovia ďal-

Zažívame neuveriteľné dobrodružstvo s Pánom a ďakujeme za zázraky, ktoré koná. Vidíme uzdravenia rodín, napr. viackrát sa už stalo po nedeľnej modlitbe príhovoru za zmierenie, že na druhý deň

Andrea, Peter, Ondrej

Žofka

Vojto

Juraj

Kristínka

Evka

zavolala mame dcéra alebo syn, ktorí s ňou prerušili kontakty pred rokmi..., veľmi nás potešilo, keď Pán vypočul dvoch neplodných manželov verne chodiacich na modlitbu a daroval im dieťa. Hluchí počujú, chromí chodia... do Cirkvi sa vracajú stratené ovečky... priblížilo sa nebeské kráľovstvo.

Vdp. Ondrej Kellner: Spoločenstvo JES vnímam ako výdych a nádych. Výdych toho, čo sa v človeku nahromadilo za celý mesiac a nádyh Božieho Ducha a Jeho sily pred začiatkom nového mesiaca, ktorý chceme žiť v Duchu a Pravde. Ide aj o výdych radosti z toho, čo Boh koná v našich životoch a nádyh povzbudení zo svedectva druhých. Teším sa, že sa chvály uskutočňujú v kostole, kde je Pán sviatosťne prítomný, že je chválený a zvelebený Ten, komu patrí každá naša chvála, a že sa naše chvály premieňajú na klaňanie sa Tomu, koho predtým chválime.

Vojto a Zuzana Darnadiová: Pri modlitbe v našom spoločenstve mi Boh vložil do srdca výzvu, aby sme sa pravidelne zúčastňovali na poklone Najsvätejšej Sviatosti. Len kedy a kde? Zakrátko sme dostali pozvanie na spoločnú modlitbu - stretnutie na Čermáni. Išli sme a stretli sa so známymi aj neznámymi členmi rôznych spoločenstiev. A naše srdce nás uistilo, že sme na správnom mieste. Po čase sa ukázalo, že nám Pán chce dať službu. Raz v noci, počas zdĺhavej chrípky môjho manžela, Pán mu bral spánok z očí. Musel vstať a rýchlo napísať do zošita, čo mu kládol Pán na srdce. Až potom bol schopný zaspáť. Ja som prepísala toto slovo a zanesla ho na poklonu. Čudovala som sa ešte viac, keď mi Andrejka povedala, že cítila, že má zavolať Vojtovi, aby napísal pár

riadkov a prečítal ich na stretnutí, ale zabudla zatelefonovať. Takže sa prekvapila aj ona, keď som jej to podala už napísané. Odvtedy sme dostali už viackrát Pánovo slovo, ktoré bolo treba povedať ostatným. A vždy tvorí Božiu odpoveď na to, čo kto potrebuje pre svoj život.

**Evka Poliaková, vedúca spoločenstva Pra-
meň:** Pre mňa je spoločenstvo JES materský prístav, kde sme spolu ako širšia duchovná rodina, z ktorej sme vyšli, i tí noví, ktorí ju hľadajú. Tiež akoby duchovné wellnes - každý dostane procedúru, akú potrebuje, môže si vybrať, permanentka zabezpečená od samotného Ježiša Krista navždy - priateľstvo, radosť, zdôverenie, útecha, príhovor, oslava, sloboda, zázemie lásky. Príležitosť pre službu modlitby, v ktorej môžeme byť hlboko spojení s Bohom a prihovárať sa za dobrá pre ostatných.

Žofka a Jozef, členovia modlitbovej skupiny: JES pre nás znamená stretnutie sa s Ježišom a bratmi na modlitbách. Aj v našej modlitbovej skupinke zažívame vypočutie modlitieb, napríklad raz nás prišla poprosiť o modlitbu za uzdravenie silne naličená žena, tvár mala plnú akné – lekári jej s tým nevedeli pomôcť. Na stretnutie o mesiac prišla bez makeupu s krásnou čistou pokožkou bez akné, s mašľou vo vlasoch a poďakovala nám za modlitbu, ktorú Boh vypočul.

Katka Vrtáková: JeS som povedala áno, lebo je tu prúdenie Božieho Ducha.

Kristína Tkáčiková: Je to dielo Ducha Svätého, čas pre všetkých ľudí, bez rozdielu, ktorí napríklad nepatria do žiadneho spoločenstva, no majú túžbu prísť. Môžeme tam pozvať kohokoľvek. Je to skrátka otvorené pre všetkých.

Katka

Renátka

Tiež som rada, že sú tieto modlitby zastrešené kňazom. Asi pred 2 rokmi Andrejka na záver adorácie videla obraz fľaše so zátkou, ktorá už už ide vystreliť, len ju treba ešte trochu "pošťuchnúť" - pomôcť jej. A to bol podľa nej obraz daru Ducha Svätého - daru jazykov, ktorý viacerí z nás už majú, len „to ešte nevypustili" von. Asi o týždeň sa moje milé sestry z nášho spoločenstva Prameň za mňa modlili v tomto duchu, lebo vnímali, že ich tak Pán vedie. Duch Svätý mi napokon pomohol pootvoriť tú pomyselnú "zátku". Zrazu mi pri modlitbe akosi začali mimovoľne "drkotat" zuby, v tej chvíli som vedela, že to nie je zo mňa, že Duch Svätý sa mi dal takto konkrétnejšie poznať, že vo mne skutočne prebýva, chce aj takýmto spôsobom posilniť nielen moju vieru ale aj vieru mojich bratov a sestier a takto sa za nich aj u Boha prihovára, keď my už nevieme, za čo sa modliť. Povzbudzuje a naplňa ma služba modlitby príhovoru. Keďže od malička mám rada spev, aj v tom sa ma Boží Duch vždy hlboko dotýka, a preto som vďačná hudobníkom, ktorí tam verne slúžia svojimi darmi.

Renátka Lenčesová: JeS je duchovná rodina, kam môže prísť každý a každý je dôležitý a vypočutý. Istota, že keď človek nechce byť bokom, nie je. Miesto, kde Boh koná a všetko riadi. Miesto, kde človek dostáva vnuknutia, obohacuje sa, zjednocuje. Miesto, kde sa dá načerpať, uzdraviť, posilniť sa do ďalšieho mesiaca, aby sme mohli rozdávať, čo sme prijali. Miesto, kde si môžeme slúžiť a zažiť Božiu prítomnosť vzájomne. Miesto modlitby. Miesto, kde sa dá dôverne porozprávať aj s kňazom.

mi. Miesto, kde sa dá napiť, občerstviť, oživiť. Miesto prijatia.

Miška Hrmová: V čom vidím dôvod dať áno JeS? Lebo uprostred spoločenstva je Kristus sám.

Evka Vachulíková: Celý mesiac sa teším na poslednú nedeľu v mesiaci, kedy budem môcť ísť na Čermáň na chvály. Prichádzam sem veľakrát ako vyschnutá lúka, ktorá prahne po vode! Počas chvály sa moja duša naplňa Pánovou vlahou, a cítim ako pomaličky rosa zavlažuje moje vnútro. Cez Adoráciu sa ma Pán dotýka svojou uzdravujúcou láskou. Za čo som mu nesmierne vďačná! Mám radosť, že môžem aj slúžiť modlitbou príhovoru. Mňa samu, cez túto modlitbu príhovoru Pán vyučuje a uzdravuje! Večer vždy odchádzam z rozkvitnutou záhradou v srdci.

Betka Kopecká: Vidím to hlavne ako veľký prínos pre ľudí, ktorí tam prichádzajú, ja slúžim pri pohostení.

Beatka: Na spoločenstvo JeS chodím aj s deťmi - 18 a 15 ročné. Nenútim ich tam chodiť, sami sa rozhodujú. Veria, že Pán vyslyší ich prosby prostredníctvom modlitebných skupín, ktoré sa prihovárajú za naše úmysly. Ja osobne som rada, že takého spoločenstvo funguje, kde sa všetci spoločne modlíme, prosíme a ďakujeme Pánovi. A ešte navyše sa iní modlia za nás. Koľko milostí!

Vlad'ka: Viac si tam uvedomujem prítomnosť Boha a Jeho pôsobenie. Samotné stretnutie s Bohom je veľmi povzbudzujúce. Vnímam, že je veľmi dôležité, aby sa takto ľudia stretávali a povzbudzovali vo viere. V týchto časoch je to veľmi dôležité. Modlitby príhovoru mi pomáhajú viac dôverovať Bohu a viac sa mu odovzdať a netrápiť sa.

Táňačka Sidorová: Spoločenstvo na Čermáni mi veľmi pomohlo, hlavne keď sa za mňa modlili. Pani, ktorá sa za mňa modlila, mi povedala, aký mám problém a po modlitbe s prosbou o príhovor sv. Charbela do môjho srdca prišiel znova pokoj a láskavosť. Napriek tomu, že som s hnevom bojovala, sama som to nedokázala. Tak som sv. Charbelovi vďačná, že som dostala milosť od Pána Boha a ten ma v momente vyslobodil.

Kapela

Majka Teplanová: Keď sa JeS prvýkrát stretlo na modlitbe, službu hudby a spevu dostali členovia zo spoločenstva Ezechiela: speváčky Betka a Miška, Feri s djembem a ja – veľký trémista, hudobný amatér, ktorému povedali: „Ty budeš hrať na gitare!“ Počas spoločenstva som sa modlila, aby nám Pán poslal na pomoc ďalších ľudí – gitaristov, aspoň jedného, lepšieho než som ja. Mám túto službu veľmi rada, no keď hrám sama, viac je počuť chyby, väčšia tréma... Hneď po spoločenstve za mnou prišiel Janko s otázkou, či by mohol priniest na najbližšie stretnutie gitaru a pridať sa k nám. Časom sa pridala aj Janka a Marek. Vďaka ti za nich Pane!

Betka Kovalinková: Spievam a spolu s ostatnými členmi kapely sa staráme o hlbšie prežitie modlitieb cez hudbu. Už dávnejšie som v duši pocítila, že mám spievať a ten dar spevu mám používať správne a s rozumom... tak som doma začala "experimentovať" a spievať aj náboženské, aj populárne piesne, a zrazu som zistila, že môj hlas sa vie naozaj otvoriť len pri tých náboženských, chválových piesňach. A tak pri takom vnútornom uvažovaní som pocítila, že ten dar som dostala práve kvôli JeS a kvôli tomu, aby som ním zvelebowała Boha a nie tento svet. Raz som bola chorá a tá choroba

trvala celý týždeň. Bola to jedna z tých, kedy nemôžete ani poriadne rozprávať, ani jesť, ani nič... Na konci týždňa malo byť stretnutie JES. Celý týždeň som sa liečila, len aby som dokázala prísť na stretnutie, ale v nedeľu pri pokuse spievať na svätej omši s naším spevokolom som nevedela ovládať svoj hlas, vplyvom choroby bol zachrípnutý, nevedela som sa triafať do tónov a zaľahlo mi v oboch ušiach, a tak som poriadne nepočula ani hudobné nástroje. Kamarátke som povedala, že na stretnutie poobede určite prídem, lebo sa naň teším celý týždeň, ale na 99% spievať nebudem, s takýmto hlasom by som ani nemohla. Tak som išla do kostola s tým, že tentokrát nebudem mikrofón držať sebe, ale niekomu inému. Keď začali chvály a ja som začala spievať, sama som bola prekvapená, že som celú pieseň odspievala bez problémov, potom nasledovala druhá, tretia... a môj hlas stále fungoval. Doteraz nechápem, ako je to možné, ale aj napriek tomu, že som bola chorá, som dokázala normálne spievať skoro 3 hodiny, myslím, že potom som sa už rýchlo vyliečila. Pán Boh mi dal týmto po-

cítiť, že je jedno, ako sa zle človek cíti, aké má problémy, že si myslí, že sa niečo nedá... On je nad všetkým a preto má moc aj takto "na počkanie" uzdravovať svojich služobníkov.

Ján Ceglédy: V JeS slúžim hrou na gitare pri chválach.

Janka, Betka, Janko, Ferko, Marek, Majka, Miška

„A TO MNOŽSTVO VERIACICH BOLO JEDNO SRDCE A JEDNA DUŠA...“

Sk 4,32

Na JeS ma priťahuje sila spoločnej modlitby, to že sa spájajú rôzne spoločenstvá aj tie, ktoré vzišli všetky z jedného. Zároveň sa mi páči, že JeS je otvorené každému, kto má záujem alebo nejaký problém, trápenie či iba hľadá svoje miesto. Tu môže hľadať odpovede na svoje problémy rozjímaním, modlitbou príhovoru alebo dobrej rady niekoho iného. Nik tu nepozera na druhého, či je veriaci, neveriaci, hľadajúci alebo len ide náhodou okolo. Všetci sú vítaní.

Janka Bitterová: Na stretnutie JeS som dostala pozvanie od Betky. Veľmi sa mi to z rozprávania páčilo. Moje prvé dojmy boli dosť zmiešané. Cítila som sa tam trochu ako keby všetci „niečo v sebe mali“. Ale veľmi sa mi tam páčilo. Bola som aj na modlitbe, ktorá sa ma ani neviem prečo dotkla a aj som plakala, no netuším či od smútku a či od radosti. Keď som prišla domov a rozprávala som o tom ocinovi, tak mi moc neveril, ba sa zľakol, či neblúznim.. Opačoval ma, či nemám horúčku a pýtal sa ma, či nezavola sanitku. A prečo tam som? Proste sa tam mám dobre, vždy tam je pokojne a je krásne vidieť toľko ľudí naraz sa modliť a spolu chváliť Boha. To som pred tým veľmi nevidela a nevedela, že to vôbec existuje. Mám pocit, že tam môžem byť bližšie k Bohu. Nič nie je lepšie ako radostne chváliť Boha spolu so svojimi priateľmi a byť k nemu bližšie.

Ferko Teplan: Moja služba je hrať na djembe, chváliť Boha, snažiť sa nepokaziť rytmus hudobníkom a zároveň sa prispôbiť rytmom piesní všetkým prítomným členom spoločenstva JeS. Takže by sa dalo povedať, že udržujem JeS v tempe.

Miška Balczarek slúži projekciou piesní.

Marek Šrámek: Moja služba v spoločenstve JeS je hudobne a modlitebne sprevádzať modlitbu chvál a adorácie. Hneď, ako som vkročil do kostolíka, vedel som, že som tu správne a že mám aj tu slúžiť a modliť sa, napriek tomu, že som z iného mesta. Vždy je to mocný a požehnaný čas Božej prítomnosti a jeho uzdravenia. Stretnutia sú veľkým prínosom pre účastníkov i slúžiacich.

JeS

Foto: archív

Stratené kľúče

Na sviatok Patrónky Slovenska Sedembolestnej Panny Márie mnohí veriaci smerovali na púť do Šaštína, no ja som sa vybrala na inú slávnosť. Moji priatelia Janka a Ivko slávili 25. výročie spoločného života. Dostala som pozvanie na oslavu a vybrala sa na cestu autom.

V tento deň som pobalila pripravený darček, samozrejme, že nechýbala torta. Pretože som mala plné ruky vecí, po príchode na parkovisko ku autu som urobila to, čo ešte nikdy. No hovorí sa, že vždy je niečo po prvýkrát. Kľúče od domu som položila na strechu auta s poznámkou sama pre seba, že ich nesmiem zabudnúť. Poukladala som veci do auta, nasadla som a na kľúče som si ani nespomenula. Spokojná som odišla. Cestou do Bánoviec nad Bebravou v Podhoranoch mi napadlo, „moje kľúče na streche auta“. Postála som, aj keď som bola presvedčená, že tam nie sú. A veru ani neboli. Zavolala som mojej susede, ktorá sa išla pozrieť na parkovisko a prešla aj kus cesty. Hľadala aj v tráve, no kľúče nikde neboli. Išlo len o to, aby sa niekto náhodou nedostal do môjho bytu. Keď mi zatelefonovala, že nič nenašla, po nastúpení do auta som odovzdala všetko Pánovi touto vetou: **“Pane, prosím, toto teraz odovzdávam Tebe, len ty sa o to môžeš postarať, ja s tým nič nespravím”** a moja cesta pokračovala ďalej. Zaujímavé na tom bolo, že síce mám kľúče u oboch dcér, no v ten víkend boli spolu v Slovenskom Raji. To znamená, že ku kľúčom som sa nemala ako dostať. Napriek tomu, po odovzdaní tohto problému Pánovi, som bola pokojná. Nevedela som, kde budem

do nedele večera, kým sa všetci vrátia, no vôbec som to neriešila.

Po príchode do Bánoviec som šla do kostola, kde sme sa všetci stretli a slúžila sa svätá omša. Bola to slávnostná sv. omša a v myšlienkach som si spomenula aj na moje manželstvo. Keby môj manžel žil, tento rok by bolo 40 rokov od našej svadby. Avšak Pán mal iný plán a Jeho cesta je tá najlepšia. On vie, prečo sa veci dejú, aj keď im nerozumieme. Počas sv. omše, keď som Pánovi všetko odovzdala a ďakovala za týchto mojich priateľov a vyprosovala im ešte veľa spoločných rokov na ceste, ktorou kráčajú spolu s Pánom, mi napadla myšlienka, ktorá neprišla len tak. *Duch Svätý mi dal poznanie a jasne som počula: “Zavolaj do zelovocu, máš tam kľúče!”* Táto veta ma poriadne prebrala. Keby sa dalo, utekala by som rýchlo telefonovať. No nepatrilo sa to a ani som to nechcela.

Zelovoc je taký bufet na našej ulici. Dá sa povedať, taký rodinný obchodík. Ľudia tam radi chodia a stretávajú sa tam. A ja som si všimla, že ráno mali otvorené a teraz toto. Počkala som do skončenia sv. omše, ešte som si trochu postála pred oltárom, kým som odišla. Moje kroky viedli von, aby som mohla telefonovať. Pán kaplán ma ešte ohlásil, že kde sa ponáhlam, že ideme spolu. No ja som pred kostolom skríkla, že **Pán je úžasný** a vytočila som číslo spomenutého Zelovocu. Telefón zdvihol syn majiteľky a ja som sa ho spýtala, či tam niekto náhodou nepriniesol kľúče. Povedal mi, že priniesol a hneď si mysleli, že sú moje. Prečo si to mysleli? **Moja kľúčienka je Božie milosrdenstvo**, dobré poznávacie znamenie.

Dohodla som sa, že si ich ráno zoberiem a poďakovala som. Ešte som telefonovala mojej susede, že kľúče sú v zelovoci, aby bola pokojná. Susedka mi po chvíli volala späť, že ich bola zobrať, že keď sa večer vrátim, môžem si ich u nej vziať.

Toto je svedectvo toho, ako sa Pán úžasne stará o tých, ktorí sa mu odovzdajú a dôverujú

mu. Avšak je veľmi potrebné byť vnímavý na vnuknutia Ducha Svätého.

Vďaka ti Pane za všetko, čo konáš v mojom živote. Ty si sa rozhodol meniť môj život a viesť ma cestou milovaného Božieho dieťaťa. Prosím, daj mi silu vytrvať na tejto ceste a zostať Ti verná.

Katka Petrášová

Boh je skutočne so mnou

„Moje srdce nebude spokojné, kým nespočítam v Tebe Pane.“ Citát, ktorý mi zaznel v myšlienkach, keď som uvažovala nad tým, ako začať písať o dni, ktorým sa začala nová etapa prežívania viery v mojom živote. Nieže by som pred tým v Neho neverila alebo sa nemodlila, no možno sami poznáte ten pocit, ak ste si tým prešli, aký je to rozdiel. Aké je len „vlažne“ prežívať vieru a aké prežívať blízky a dôverný vzťah s Ním. Aké je akoby len odrapotať modlitbu a začiar knuť si fajočku „pomodlené“,

a aké to je uvedomovať si, že Boh je skutočne so mnou.

Moja viera bola vlažná, akoby stojaca na jednom mieste, sprevádzaná krátkou modlitbou počas dňa a omšou len vtedy, keď si to moja povinnosť ako veriacej vyžadovala. Krátko predtým, než sa Boh dotkol môjho srdca, ako mnohí mladí aj ja som cítila túžbu zúčastňovať sa chvál. No klamala by som, ak poviem, že som nemala zmiešané pocity, pretože mnohí ľudia, ako máme dnes možnosť vnímať, majú

voči nim predsudky. Niektorí kvôli dvíhaniu rúk, ktoré sú podľa nich preafektované, iní zas povedia: „Ach tam sú tí charizmatici... radšej nechcem mať s tým nič spoločné!“ Túto skutočnosť spomínam preto, lebo práve prostredníctvom chvál si ma Boh pritiahol bližšie k sebe a zároveň mi tak dal poznať, že na modlitbe chvál nie je nič zlé ani prehnané, ale práve naopak. Že modlitba chvál je milá Jeho srdcu a skrze ňu mnohých uzdravuje, duchovne premieňa a obracia.

Na sviatok zoslania Ducha Svätého sa v Nitre konala slávnosť spojená s chválami a bohatým programom. Veľmi som váhala, či ísť lebo to bolo tesne pred mojimi štátnicami a učenia bolo neúrekom. No na prehováranie mojej mamky som sa nakoniec rozhodla ísť a som jej vďačná, že skrze ňu si ma tam Pán pozval. V tú noc, keď sme mali ísť do Nitry sa mi sníval sen. V tom sne som ležala a spala vo svojej izbe a nado mnou stál diabol. Prechádzal sa zo strany na stranu so za chrptom založenými rukami. Potom sa zastavil a dlhšiu chvíľu ma pozoroval, akoby premýšľal, čo urobiť (neskôr som pochopila, že ako prekaziť boží plán). Zrazu na mňa skríkol a v tej chvíli som sa zobudila celá vystrašená a spotená z tohto živého sna nechápajúc jeho význam.

Cesta do Nitry bola plná očakávania a radosti, čo nás tam čaká a zároveň mi myšlienkami neustále behali otázky, prečo ten sen... Program bol veľmi pestrý. Okrem svätej omše nechýbali prednášky či chvály. Po chválach nasledovala možnosť príhovornej modlitby v skupinkách a hoci som spočiatku váhala či ísť, povedala som si, prečo nie, veď sa pomodlia za mňa a Boh ma skrze nich povzbudí.

Neviem však ani ako opísať slovami ten zážitok s Ježišom, ktorý nasledoval počas tejto modlitby. Myslela som na to, ako stojí pre do mnou Ježiš a ja do jeho dlaní s dôverou vkladám svoje srdce a odovzdávam mu tak všetky trápenia, stres, radosti jednoducho všetko, čo som prežívala, aby to mohol premieňať. V tej chvíli sa stalo niečo, čo by som nečakala. Otvorila som oči a uvidela cestu z oblakov, ktorá

siahala až na oblohu. Už z diaľky som videla, ako prichádza ku mne nádherná postava odetá v bielom plášti s polodlhými vlasmi a vôkol nej sa rozpínala nevýslovná žiara. Ježiš sa mi prihovárať slovami lásky, v ktorých nechýbalo povzbudenie a uistenie, že ma bude sprevádzať každým dňom. Pri týchto slovách som cítila, ako sa dotýka môjho srdca a premieňa ho. A to najmä vo chvíli, keď mi vyznával, ako veľmi ma miluje a aká som pre neho vzácna. Pretože hoci som si niekedy v duchu vravela OK, Boh ma miluje, alebo mi niekto hovoril o jeho láske, povedala som si, že asi áno, bude to tak ...no nikdy som tú lásku neprežívala a ani nad ňou neuvažovala. No tu sa zmenilo všetko. Tak ako som si ja v tomto okamihu premietala, ako Ježišovi hovorím: „Pane ja mám také a onaké hriechy a urobila som toľko chýb, ktoré by som rada napravila.“ Tým intenzívnejšie prúdila jeho láska do môjho vnútra. Nikdy som necítila toľko lásky, radosti a pokoja v srdci ako v tejto chvíli, keď stál vedľa mňa, hovoril ku mne.

Hoci pomaly ale isto Boh začal premieňať môj život. S odstupom času som si uvedomila, že ma uzdravil z kŕčov v ľavom boku, ktoré som od toho dňa nepociťovala. Čo je však dôležitejšie, Boh ma učí, ako prežívať každý deň jeho lásku, vnímať jeho prítomnosť všade na vôkol a tešiť sa aj z maličkostí, ktoré niekedy vnímame ako samozrejmosť. Zároveň ovocie modlitby a stretnutia s Ním vidím aj v tom, že s Božou pomocou dokážem venovať viac svojho času osobnej modlitbe a rozhovoru s Pánom. Ako prejav vďaky Bohu cítim od toho dňa... túžbu navštevovať modlitbu chvál. Čo dodať na záver.... snáď len malé povzbudenie pre vás i mňa, aby sme nikdy nepochybovali o Božej láske k nám, pretože hoci sme hriešni a máme veľa chýb, Boh nás miluje tak nekonečnou láskou, že keby sme dokázali pochopiť naším ľudským rozumom tajomstvo jeho lásky k nám, plakali by sme od radosti, aká nesmierne a milosrdná je jeho láska k nám.

*Peťka Ondříková
foto: autor*

Podobenstvo o zadržanom tablete

Často premýšľam o modlitbe. Hlavne, ak sa ma niekto pýta, prečo je modlitba nevypočutá, prečo sa treba za nejakú vec modliť viackrát, modliť sa i v spoločenstve, modliť sa na príhovor svätých... Možno by sa dala modlitba pripodobniť situácii v škole.

V škole máme školským poriadkom zakázané používať mobilné telefóny, na hodine mi učiteľka vzala tablet, na ktorom som pod lavicou „lajkoval“ najnovšie príspevky na Facebooku. Prenikal ma hnev i strach a úzkosť mi zvierala srdce. Keď som si tablet od otca požičiaval, vysvetľoval som mu, ako veľmi ho v škole potrebujeme a sľúbil som, že dám naň pozor. Viem, že domov sa bez otcovho tabletu vrátiť nemôžem. Spolužiaci ma presvedčili, aby som šiel s prosbou za učiteľkou. S presvedčením o učiteľkinej krutosti idem za ňou: „Pani učiteľka, prosím, vráťte mi ten tablet, potrebujem ho!“ Nevrátila, začína ma to hnevať. Asi som sa mal ospravedlniť. Cez ďalšiu prestávku vyskúšam znovu: „Pani učiteľka, odpustite mi, prosím, že som si pod lavicou čítal správy a vráťte mi tablet.“ Nevrátila, hnev vo mne rastie: „Učiteľka je nespravodlivá“, ospravedlňujem sám seba: „veď ja som mal tablet, nie mobil!“ Premôžem sa, a skúsím do tretice a pripravím si (podľa mňa) takmer dokonalú prosbu (ospravedlnenie, predsavzatia, sľuby...): „Pani učiteľka, viem, že ste dobrá a spravodlivá (chvály), ďakujem, že sa nám tak venujete (vdľaky), odpustite mi, prosím, že som si pod lavicou čítal správy (odprosena) a vráťte mi tablet (prosby), už si ho nikdy cez hodinu nezapnem (predsavzatia), sľubujem! (sľuby)“ Ani to nezabralo, už som na ňu riadne naštvaný: „Už viac za ňou nepôjdem!“

„Dochádza mi“, že po vyučovaní budem mať problém ísť domov. Ani ďalšiu vyučovaciu hodinu ponorený do svojich starostí nevnímam učiteľov a začínam si uvedomovať, že učiteľka mala predsa len pravdu a hnevať sa môžem iba ak na seba. Je posledná hodina, musím niečo vymyslieť. Nemám odvahu zaklopať znovu na kabinet. Neostáva mi nič iné, len poprosiť spolužiakov aby sa prihovorili. Hlavne takých, „na ktorých učiteľka dá“. „Dobrý deň, pani učiteľka!“ Ledva som pozdravil. Prosia za mňa spolužiaci; prosia, odprosujú, sľubujú, priam sa vtierajú... Takmer neverím, že učiteľka vypočuje ich prosby. Napadajú ma myšlienky, že spolužiaci neprosia „dostatočne“. Napriek tomu sa konečne „veci pohli“ a učiteľka sľúbila, že mi na konci školského roku tablet vráti... Na konci roku; to mi je čo platné, domov ísť nemôžem...

Cestou zo školy stretám našu susedku. Je to milá staršia pani, ktorá ma má celkom rada. Ako keby mi niekto radil a v srdci som začul: „Je to mama vašej slovenčinárky, ju popros!“ Ťažko naberam odvahu, no čo ak? Znovu ten hlas v srdci: „Veď i v Káne povedala pánu Ježišovi jeho Matka o neriešiteľnej situácii a napriek tomu, že „ešte neprišiel Jeho čas“, urýchlila udalosti“. „Dobrý deň, teta, máte pre mňa chvíľku?...“ Bola ku mne veľmi milá. Netušil som, že mi bude rozumieť, že ma bude chápať. Mohol som jej povedať všetko; ako som kľamal, pýšil sa, hneval sa, nechcel odpustiť... Ani som ju nemusel prosiť, sama vedela, čo od nej chcem, zodvihla telefón, vytočila číslo... o dve minúty som mal otcov tablet v rukách. Už sa mi učiteľka nezdá taká krutá, dokonca mám pocit, že ma má celkom rada a chce ma naučiť niečo omnoho viac než iba slovenčinu. Začínam jej rozumieť. Smelo kráčam domov.

-pt-

Do zvolenia pápaža Gregora XVI sa nový pápež oznamoval vetou: „Habemus Pontificem!“ (Máme vládcu!) Avšak pri zvolení Pia IX sa pomýlili a ohlásili: „Habemus Papam!“ (Máme otecka!) Atak to ostalo až do dnes.

**Niektorí chodia do kostola
v nádeji, že Boh sleduje
dochádzku.**

VIGÍLIA TURÍC V NITRE

Kostol sv. Gorazda, Nitra - Klokočina

8. 6. 2019 o 10:00

hlavný prednášajúci: **Mons. Dušan Lukáč**

blížšie informácie: **0911 958 334**

DUCHOVNÉ CVIČENIA

téma: „Božie milosrdenstvo pre svet“

exercitátor: **o. Jozef Haluza**

Prihlasovanie a blížšie informácie:

miesto: **Kláštor Hronský Beňadik**

0911 958 334

termín: **25. – 28. 4. 2019**

klastor.benadik@nrb.sk

DUCHOVNÁ OBNOVA

téma: „Otvorené nebo ako okno nádeje“

exercitátor: **o. Jozef Haluza**

Prihlasovanie a blížšie informácie:

miesto: **Kláštor Hronský Beňadik**

0911 958 334

termín: **10. – 12. 5. 2019**

klastor.benadik@nrb.sk

KATOLÍCKA CHARIZMATICKÁ OBNOVA SLOVENSKA

Rožňava: Vdp. Lukáč Dušan (koordinátor), 0903 635 996, lukasd@psg.sk; **Lőrincová Mária**, 0904 549 333, 1mlorincova@gmail.com

Bratislava: Ferancová Elena (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com

Trnava: Vdp. Gubala Anton, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **Uhlik Štefan**, 0918 558 382, stefanuhlik@caridi.sk

Nitra: Bernátková Mária, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.com; **Krekáňová Oľga**, 0911 958 334, krekanovao@gmail.com

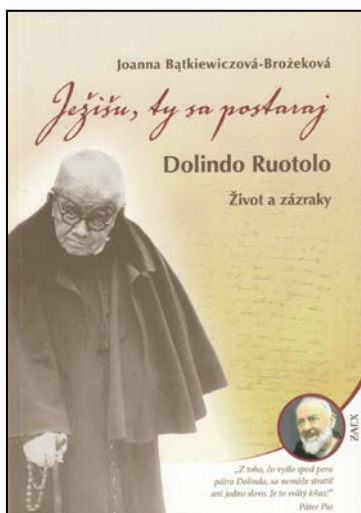
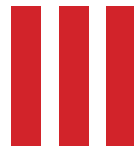
Košice: Slávik Peter, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk; **Klímó František**, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com

Banská Bystrica: Vdp. Kocian Václav, 0903 571 499, vacko13@gmail.com; **Nemcová Viera**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk

Spiš: Vdp. Hvizdoš Milan, 0904 109 521; **Hýrošová Juliana**, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk

Žilina: Vdp. Bilčík Miroslav, 042 4677 738, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **Kvašňovský Jozef**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk;

Tatarka Pavol, 0908 570 813, pae.tatarkovi@azet.sk

JEŽIŠU, TY SA POSTARAJ DOLINDO RUOTOLO - ŽIVOT A ZÁZRAKY

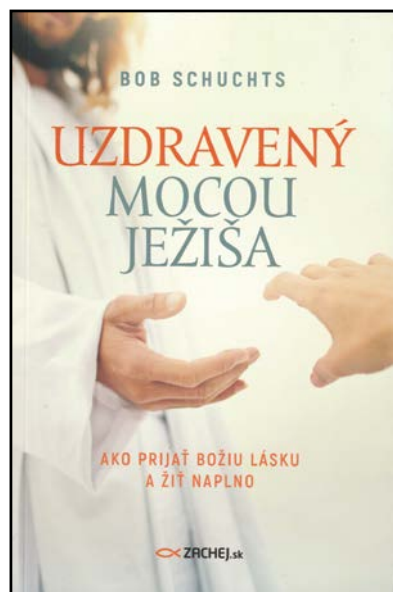
Joanna Bątkiewiczová-Brožeková

Je to prvá kniha o živote kňaza - mystika, ktorý zapísal Novému odovzdanosti. Páter Pio o ňom povedal: „Z toho, čo vyšlo spod pera pátra Dolinda, sa nemôže stratiť ani jedno slovo. Je to svätý kňaz.“ Aj autorka knihy tvrdí, že sa už svätý narodil. Možno jeho príbeh zapáli naše srdcia viac pre Boha.

UZDRAVENÝ MOCO U JEŽIŠA

Bob Schuchts

Autor je katolícky terapeut a na rôznych prípadoch ilustruje, ako ovplyvňujú naše zranenia vzťahy na všetkých úrovniach: k sebe, k druhým a k Bohu. Kniha učí prijímať Božiu oslobodzujúcu lásku a vnútorný pokoj. Ukazuje čitateľovi uzdravujúci proces zakorenený v Písme a v Katolíckej cirkvi.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo telefonicky na čísle 0911 958 334